№ 39 (664) Rok IV. Warszawa, 17 lutego 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU
NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) instytucji państwowych i komunalnych mk. 1100 za wiersz nonpareilu. b) instytucji i osób prywatnych 1800 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz, za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 2500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 4000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 3750 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **150 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 37. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03,

Treść numeru 39-go.

Okólnik № 11

Do wszystkich P.P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Delegata Rządu w Wilnie, Dyrektora Departamentu V M. S. Wewn. w Poznaniu

W dalszem rozwinięciu zajętego w okólnikach Nr. 19 z dnia 5.XII 1922 r. Nr. T. BB. 7928 i Nr. 21 z dn. 28.XII 1922 r. Nr. T. BB. 8644 stanowiska, zmierzającego do bardziej konsekwentnej i skutecznej akcji w kierunku usunięcia z terenu Rzeczypospolitej mas nielegalnie przybyłych z Rosji i Ukrainy cudzoziemców, postanawiam:

A. Upoważnienia nadane przez okólnik Nr. 21 władzom administracyjnym I instancji na terenach województw: Nowogródzkiego, Poleskiego, Wołyńskiego, Tarnopolskiego, Stanisławowskiego, Lwowskiego, Białostockiego oraz ziemi Wileńskiej, nadające tym władzom prawo do wysiedlania w drodze bezapelacyjnej decyzji i udzielania azylu wszystkim nielegalnie przybyłym po dniu 12.X 1920 r. z Rosji i Ukrainy cudzoziemcom narodowości niepolskiej —rozciągnąć, począwszy od dn. 15 kwietnia 1923 r. na władze administracyjne I instancji wszystkich pozostałych województw Rzeczypospolitej Polskiej.

W związku z powyższem jeszcze raz zwracam uwagę PP. Wojewodów na niedość energiczne, jak wykazała dotychczasowa praktyka, postępowanie w tym względzie powołanych do wysiedlania władz i organów wykonawczych i wzywam Panów do bardziej intensywnego w tym kierunku działania.

B. Jednocześnie wobec trudności natury technicznej, jakie nasuwają się przy wprowadzeniu w życie okólnika Nr. 19 z dn. 5-go XII 22 r. Nr. T. BB. 7928 w niedalekim terminie 1-go marca, co może spowodować niedość skuteczne i należyte jego wykonanie, ujemnie odbijające się na całej akcji—przesuwam termin 1-go marca ustalony przez ten okólnik na dzień 15 kwietnia, jako prekluzyjny dla zlikwidowania pobytu tych nielegalnie przybyłych z Rosji i Ukrainy cudzoziemców, którzy zostali zaewidencjonowani na liście Nr. 2.

Jako skutki bezpośrednie, wynikające z przesunięcia terminu okólnika Nr. 19, powstają następujące zmiany w jego treści:

1) Wszystkie osoby narodowości niepolskiej i nie posiadające obywatelstwa polskiego, przybyłe do Polski w drodze nielegalnej z Rosji i Ukrainy w czasokresie od dn. 12 paźdz. 1920 r. do dn. 1 lipca 1921 roku (względnie do momentu zawieszenia ewidencji) i zaewidencjonowane na listach Nr. 2, mają prawo pozostać na terytorjum Rzplitej do dnia 15 kwietnia 1923 r.

2) Wszystkie paszporty wzoru Nr. 2 na wyjazd z Polski mają być prolongowane do dn. 15 kwietnia 1923 r., z wyjątkiem paszportów z kierunkiem podróży—Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, których termin ważności należy prolongować do dn. 1.V 1923 r. przy równoczesnem ograniczeniu prawa pobytu posiadaczy takich paszportów do dn. 15.IV 1923 r., co winno być w formie pisemnej za podpisem władzy administracyjnej I instancji uwidocznione na blankiecie paszportowym.

3) Z dniem 15 kwietnia 1923 r. paszporty wzoru Nr. 2, wystawiane przed tym terminem, tracą wartość dokumentów, podlegają odbiorowi od osób, które ich nie wykorzystały, a posiadacze (vide cz. I p. 1) tych paszportów przymusowemu wydaleniu z granic Polski w sposób, jakie ustal i okólnik Nr. 19.

4) Postanowienia okólnika Nr. 19 odnośnie osób, korzystających z prawa azylu oraz ubiegających się o uzyskanie tego prawa, pozostają niezmienione.

Przy tej sposobności z całym naciskiem zaznaczam, że do udzielania (przyznawania) prawa azylu są kompetentne jedynie i wyłącznie właściwe władze administracyjne i że interwencje organizacji politycznych oraz uroszczenia tychże w danym kierunku nie powinny być uwzględniane.

W związku z pobytem azylantów, który nie podlega nadal żadnym ograniczeniom co do terminu, zwraca się uwagę na okoliczności następujące:

Niektóre władze administracyjne I instancji wprowadziły samorzutnie praktykę zamiany kart azylu (wzoru ustalonego art. 6, cz. I. okólnika Nr. 6) na karty pobytu, jakie swego czasu ustalone zostały przez rozporządzenie z dnia 18.IX 1919 r. o rejestracji cudzoziemców dla województw b. Kongresówki. Częstokroć na wydanych kartach pobytu pominięto uwidocznienie tej okoliczności, a więc nie stwierdzono urzędowo, że posiadacze korzystają z pobytu w Polsce na zasadzie prawa azylu. Aby uniknąć wypadków pozbawienia prawa azylu osób, którym w ten sposób zamienione zostały dokumenty prawo to stwierdzające i zapobiec ewentualnym wypadkom zastosowania do osób takich przymusowego wydalenia po terminie 15.IV, polecam się:

a) natychmiast przerwać praktykę wystawiania kart pobytu wzamian za karty azylu i wogóle zatrzymywania kart azylu,

b) na żądanie osób, którym karty takie zatrzymano, niezwłocznie je zwracać,

c) reklamacje osób, które pozbawione zostały kart azylu w innych okręgach administracyjnych, wnoszone przed dn. 15.IV 1923 r. rozpatrywać bez zwłoki i wyjaśniać z właściwymi urzędami w drodze jaknajszybszej choćby telegraficznej.

d) niezależnie od tego polecam niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego okólnika sporządzić na podstawie prowadzonej ewidencji wykazy imienne:

a) osób, którym udzielono prawa azylu i wystawiono dokumenty to stwierdzające,

b) azylantów, zamieszkałych obecnie na terenie każdego powiatu.

W pismach tych należy uwzględnić rubrykę „Nr. zaświadczenia o korzystaniu z prawa azylu", daty zaświadczenia, a oprócz tego w spisach b. Urząd, który wystawił zaświadczenie. W wykazach winny być specjalnie oznaczone osoby z kategorji b. internowanych, którym wydano kartę azylu na podstawie okólnika Nr. 5 z dnia 18 II 22 r. Nr. T. BB. 649

Termin nadesłania wykazów do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oznacza się najpóźniej na dzień 1 kwietnia 1923 r.

Sprawozdanie o dokonanej likwidacji pobytu uchodźców zaewidencjonowanych na liście № 2, a sporządzonych według wskazań p. 6 okólnika № 19, oczekuję w terminie do dnia 15. V. 1923 r.

Minister *Sikorski.*

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Skarbu

z dnia 24 stycznia 1923 roku

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 r. zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn.

Na podstawie artykułu 53 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 49, poz. 299), oraz art. 12, 13 i 15 ust. 2 dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych. (Dz. P P P. № 65 poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Sumę 200.000 mk., do której jest wedle § 44 rozporządzenia zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn (Dz. U. R. P. 1920, № 78 poz. 524) ograniczona kompetencja urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych do wymierzenia podatku spadkowego podwyższa się do 20.000.000 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wszystkich przypadków, których podatek spadkowy nie został wymierzony.

Minister Skarbu:
W. Grabski

Kto może korzystać z rekwirowanych mieszkań?

Odpowiedź na powyższe pytanie daje artykuł 1 Ustawy z 4 kwietnia 1922 r. Dz. U. Rz. P. № 33 poz. 264.

Osoby, które mogą korzystać z rekwirowanych pomieszczeń, wymienione są w tym przepisie wyczerpująco i żadne odstępstwa od tej zasady nie są możliwe.

Postanowienia w tym przepisie zawarte ograniczają znacznie grono osób, dla których gmina miejska jest obowiązana dostarczać mieszkań w drodze rekwizycji, co pociąga za sobą znaczną ulgę dla posiadaczy domów i mieszkań, gdyż zmniejsza znacznie zapotrzebowanie.

Wygasła w maju 1922 r. „Ustawa o dostarczaniu pomieszczeń" z 27 listopada 1919 r., przewidywała ogólnie obowiązek gminy dostarczania pomieszczeń „dla osób, które dla wykonywania obowiązku pu-

blicznego w danej gminie mieszkać muszą".

To brzmienie wygasłego już przepisu dopuszczało rozciągłą interpretację, a w szczególności upoważniało gminę do przydzielania rekwirowanych pomieszczeń także: urzędnikom magistratu, artystom teatrów miejskich, funkcjonarjuszom miejskich zakładów i przedsiębiorstw i t. p., wreszcie różnym funkcjonarjuszom instytucji społecznych, filantropijnych i t. p.

Na nasuwające się pytanie, czy osoby z kategorji pominiętych w obecnej ustawie, a korzystające już na zasadzie wygasłej ustawy, utraciły tem samem tytuł do dalszego zamieszkiwania w rekwirowanych lokalach, dają odpowiedź prepisy zawarte w art 14 i 24 obecnie obowiązującej ustawy.

Art. 24 opiewa: „Osoby, korzystające z lokali, przydzielonych na podstawie ustawy z 27 listopada 1919 r. zachowują.- prawo korzystania z nich nadal...

— Natomiast przepis zawarty w art. 14, dotyczący eksmisji osób, które już utraciły tytuł do zamieszkiwania w rekwirowanym lokalu zaznacza iż... „w razie ustania... (funkcji uzasadniających przydzielenie)... musi być uprawnionemu pozostawiony odpowiedni czas do opróżnienia mieszkania". O długości tego okresu rozstrzyga władza, powołana do przydzielania lokali.

Jak widać z powyższych przepisów, czynny urzędnik magistratu (i t. p.), nie może być usunięty z zarekwirowanego mieszkania, dotąd, dopóki pełni funkcje urzędnika magistratu (i t. p) mimo, iż obecnie już żadnemu urzędnikowi magistratu rekwirowane mieszkanie przydzielone być nie może.

Podkreślić wypada, iż straciły już moc prawną te przydziały na rzecz urzędników magistratu (i t. p.), które przed wejściem w życie obecnie obowiązującej ustawy wykorzystane nie zostały. Takie niewykorzystane mieszkania mogą być obecnie zajęte jedynie przez osoby z kategorji wymienionych w art 1 ustawy z 4 kwietnia 1922 r.

Niesłychanie ważną zmianą, wprowadzoną przez nową ustawę, jest wyłączenie urzędów i instytucji państwowych (jak biura cywilne i wojskowe i t. p.), z kategorji uprawnionych do korzystania z rekwirowanych pomieszczeń.

To wyłączenie zwalnia różne lokale nie należące do kategorji mieszkalnych, jak np. sale bilardowe, klubowe i inne lokale rozrywkowe, ponadto lokale handlowe i t. p, od ciężaru rekwizycji, któremu podlegały za panowania poprzedniej ustawy.

Ponieważ niejednokrotnie rekwirowano na ten cel także hotele lub ich części, obecnie po ustaniu tego ciężaru ilość wolnych pokoi hotelowych znacznie się zwiększyła, co wybitnie oddziałało na ruch turystyczny i handlowy w miastach polskich.

Dr. Zawadzki.

DZIAŁ POLICYJNY.

Pochwały.

Udzielam pochwały:

st. post. 19 Kom. Badowskiemu Maksymiljanowi i post. 19 Kom. Olakowi Józefowi za gorliwe pełnienie obowiązków służbowych.

Opłata za blankiety świadectw kwalifikacyjnych.

Z dniem 15 lutego r. b. opłatę za blankiety świadectw kwalifikacyjnych wydawanych do paszportów zagranicznych podwyższa się z 10 do 100 marek za sztukę.

Opłaty za powyższe świadectwa należy wpłacać do Działu Gospodarczego Komendy Okręgowej.

WYKAZ

osób skazan. przez Oddział Walki z Lichwą przy Kom. Rządu na m. st. Warszawę

Komunikat z dnia 8 i 13 lutego 1923 roku.

IMIĘ I NAZWISKO.	PRZEKROCZENIE.	DECYZJA.
Krajewski Hipolit, wł. straganu, Nowy Świat Nr. 64.	Brak rachunku na szmalec i sprzed. po cenach wyższ. od cen orjentacyjnych	250.000 mk. grz.
Słomiński Józef, wł. jatki z wędlinami, Gurczewska Nr. 6	Pobieranie cen wyższych od ujawnionych w cenniku	1.000.000 „
Herszenfuks Lejzor właśc. sklepu manuf, Targowa 59	Nieujawnienie cen	500.000 „
Borensztein Hersz, właśc. sklepu spoż., Czerniakowska Nr. 195	Nieujawnienie cennika	50.000 „
Kalichowicz Jakin, strag. na Pl. Żel. Bramy	Nieujawnienie cennika	100.000 „
Klimowski Jan, wł. sklepu spoż., Szeroki Dunaj 4	Pobieranie cen za drożdże, wyższych od ujawnionych w cenniku	100.000 „
Susłowski Majer, właśc. skl. mięsnego, ulica Pawia Nr. 24	Brak rachunku na cielęcinę i nieujawnienie w cenn. ogóln.	300.000 „
Wiśniewski Wawrz., właśc. miecz. ul. Koszykowa 59	Nieujawnienie cen i cennika	100.000 „
Bernatowicz Michalina wł. sklepu z mięsem, Przemysłowa 9	Brak rachunków	100.000 „
Trampeteler Stanisława, właśc. magazynu z drobną spredażą rękawiczek, Trębacka N. 2	Nieujawnienie cenika i cen na towarze	500.000 „
Nucher Szaja, właśc. skl. spoż., Furmańska 15	Brak rachunków	100.000 mk. grz.

Drukarnia F. [illegible] i S-ki, Senatorska [illegible]